



J.nr. 13-4957935
Den 18. november 2013

Til Folketinget – Skatteudvalget

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 65 af 4. november 2013 (alm. del).

Holger K. Nielsen

/

Jeanette Rose Hansen

Spørgsmål

Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 1. november 2013 fra Landbrug & Fødevarer vedrørende materiale til brug ved foretræde for udvalget den 6. november 2013, jf. alm. del – bilag 30.

Svar

Landbrug & Fødevarer fremhæver i det tilsendte materiale mange af de hovedpunkter, som ligeledes fremgik af deres henvendelse af 18. september 2013 (alm. del bilag 313), der blev kommenteret i svaret på SAU alm. del spørgsmål 716 af 19. september 2013.

Ifølge materialet, som Landbrug & Fødevarer har tilsendt, er kakaomælk og sodavand konkurrerende produkter, og mens mineralvandsafgiften ophæves pr. 1. januar 2014, er kakaomælk fortsat pålagt afgift i form af chokoladeafgift på den kakao, som indgår i kakaomælken. Chokoladeafgiften forhøjes yderligere i 2015 grundet en tidligere vedtaget indeksering.

I materialet er vist en opgørelse af udviklingen i grænsehandlen med Cociokakaomælk i perioden 2009-2013. Heraf fremgår det, at der har været en stigning i grænsehandlen med Cocio-kakaomælk på 235 pct. fra 2009 til 2013. Hermed udgør grænsehandlen med Cocio-kakaomælk godt 1.600 tons svarende til ca. 1,6 mio. liter.

Herudover er hyldpriserne på 33 cl. Cocio ifølge det tilsendte materiale ca. dobbelt så høje i Danmark som i grænsehandelsbutikkerne, mens tilbudspriserne er ca. 1,5 gang så høje.

Til slut fremhæver Landbrug & Fødevarer kakaomælks positive ernæringsmæssige egenskaber sammenlignet med sodavand og foreslår konkrete lovændringer med henblik på at undgå statsstøtteproblemer ved fritagelse af kakao i kakaomælk fra chokoladeafgift.

Skatteministeriets bemærkninger:

Der er ikke afgift på kakaomælk. Der er derimod afgift på den kakao, som anvendes til fremstilling af kakaomælk. Kakaoindholdet udgør typisk i størrelsesordenen 1,5 pct. i en kakaomælk. Ved den gældende chokoladeafgiftssats på 24,61 kr. pr. kg udgør afgiften pr. liter kakaomælk derfor omkring 37 øre.

Det er sandsynligt, at kakaomælk og sodavand i et vist omfang er konkurrerende produkter, men hvorvidt de generelt er så nære substitutter, som det fremgår af Landbrug & Fødevarers materiale, er dog mere tvivlsomt. I så fald har kakaomælk haft en gunstig afgiftsbetinget konkurrencefordel i adskillige år, og vil fortsat have det frem til januar 2014, fordi afgiften pr. liter sodavand er

højere end afgiftenpr. liter kakaomælk.

Landbrug & Fødevarer opgør grænsehandlen med Cocio kakaomælk til godt 1,6 mio. liter i 2013. Der er tale om en meget markant vækst siden 2009, men med udgangspunkt i et meget lavt niveau, når man sammenligner med andre grupper af grænsehandelsfølsomme varer.

Da det hovedsageligt er Cocio, som markedsføres i grænsehandelsbutikkernes tilbudsaviser mv., er det sandsynligt, at den samlede grænsehandel med kakaomælk, som indeholder andre produkter end Cocio, er i størrelsesordenen 2 mio. liter og ikke højere end 7 mio. liter, jf. svar på alm. del spørgsmål 716 af 19. september 2013. Til sammenligning skønnede Skatteministeriet i den seneste grænsehandelsrapport, at grænsehandlen med sodavand inkl. illegal handel udgjorde 145 mio. liter i 2011. Der er altså et væsentligt større potentiale med hensyn til at mindske grænsehandlen ved at afskaffe mineralvandsafgiften frem for at fritage kakao til færdigfremstillet kakaomælk for chokoladeafgift.

Ser man på de priser på Cocio kakaomælk i Danmark og grænsehandlen, som Landbrug & Fødevarer har med i materialet, er det værd at bemærke, at kun en mindre del af prisforskellen (særligt ved sammenligning af hyldepriser) skyldes afgiftsforskelle. Inkl. moms og afgifter er hyldeprisen 107 pct. højere i Danmark, mens prisen ekskl. moms og afgifter er 75 pct. højere. De tilsvarende tal for tilbudspriserne er henholdsvis 45 pct. og 21 pct.

For så vidt angår de ernæringsmæssige aspekter vedrørende kakaomælk stammer de gode næringsstoffer så som protein, vitaminer og mineraler, som Landbrug & Fødevarer fremhæver, ikke fra den afgiftspligtige del af kakaomælken, men derimod fra mælken, som der i sig selv ikke er afgift på.

En ensidig afgiftsfritagelse for kakao, som anvendes til at producere færdigfremstillet kakaomælk, kan medføre en række afgrænsningsproblemer og konkurrenceforvridninger. En fritagelse vil derfor sandsynligvis være i strid med EU-retten, også selvom man i forbindelse med en lovændring også fritager kakaopulver med et indhold af kakao under 30 pct. fra chokoladeafgift, som Landbrug & Fødevarer foreslår i deres materiale. En fritagelse vil skulle omfatte alt kakao, som tilsættes varer, der ikke er direkte afgiftspligtige efter chokoladeafgiftsloven, og ikke kun den, som anvendes til fremstilling af kakaomælk. Det gælder fx kakao i kakaopulver, der røres op med mælk, buddingepulver og lignende.